

Серед країн ЄС значну увагу розвитку молодіжного підприємництва в галузі сільського господарства приділяє Німеччина. У Німеччині активно функціонує шкільне підприємництво, же зареєстровано більш як сім тисяч шкільних підприємств. Підкреслимо, що їх кількість динамічно збільшується. Учасниками програм є юні підприємці, віком від 12 до 18 років, які займаються створенням фірм з виготовлення продукції та надання різноманітних послуг. Школярі самостійно генерують ідеї стартапів, аналізують ринок та розробляють концепцію діяльності підприємств. Вимоги до діяльності молодіжних підприємств не відрізняється від «дорослого» бізнесу.

Підкреслимо, що головною метою діяльності молодіжних підприємств є не отримання прибутку, а розвиток «м'яких цінностей»: креативність, комунікаційність, вміння працювати в команді та критичне мислення. Така діяльність у Німеччині підтримується державою, вона виступає у ролі каталізатора. На національному рівні запроваджено молодіжний конкурс стартапів (Jugend gründet), завдяки йому учні реалізують свої бізнес-проекти, також реалізується програма «Підприємницький дух у школах» (Unternehmergeist in die Schulen) [2].

Зауважимо, що Україна також намагається залучати сучасну молодь до сільської підприємницької діяльності. Цього року на Вінниччині стартує проєкт JOURNEY, який має на меті зниження безробіття та сприяння розвитку підприємницького потенціалу сільської молоді. Цей проєкт фінансується ЄС та триватиме два роки. Ця програма дає шанс сільській молоді України ознайомитися з практичними підходами ведення та організації бізнесу, використати позитивний досвід Європейських країн-партнерів для розвитку національної економіки. Окрім цього, надається можливість ознайомитися з молодіжними ініціативами італійської та польської сільської молоді, побачити та дізнатися як функціонують подібні підприємства у Європі [3].

Отже, питання молодіжної сільської підприємницької діяльності є актуальним сьогодні та потребує розвитку в Україні. Позитивний досвід країн ЄС дає алгоритм дій, що є необхідним для побудови молодіжної підприємницької діяльності в Україні.

Джерела та література

1. Молодіжне підприємництво – реалії та перспективи. URL: <https://platforma-msb.org/molodizhne-pidpryemnytstvo-realiyi-ta-perspektyvy/>
2. Підприємництво у школі. Як Німеччині це вдалося. URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2020/07/2/241518/>
3. На Вінниччині сільську молодь навчать бізнесу за гроші ЄС. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-regions/2532735-na-vinniccini-silsku-molod-navcat-biznesu-za-grosi-es.html>

Гуц Ю. – студентка

Науковий керівник: доц. С. Ярьоменко
Одеський національний економічний
університет, м. Одеса, України

Теоретичні аспекти сільського туризму в Україні

Розвиток рекреаційної діяльності та туризму у другій половині ХХ ст., а особливо, у кінці 1980-х років сприяв залученню та розвитку сільських територій, які тривалий час були менш популярними у міжнародному туризмі, на відміну від приморських курортів, гірських місцевостей та міст з культурною спадщиною. Зазначимо, що рекреаційна діяльність є важливою складовою діяльності людини з відновлення фізичних і психічних сил людини, може мати різну тривалість організації вільного часу людини, а один із видів рекреації є туристична діяльність, що має чіткі межі за часом, простором з надання послуги тощо.

Основними причинами, які підштовхують до вибору рекреації на сільських територіях, Н. Є. Кудла вбачає такі:

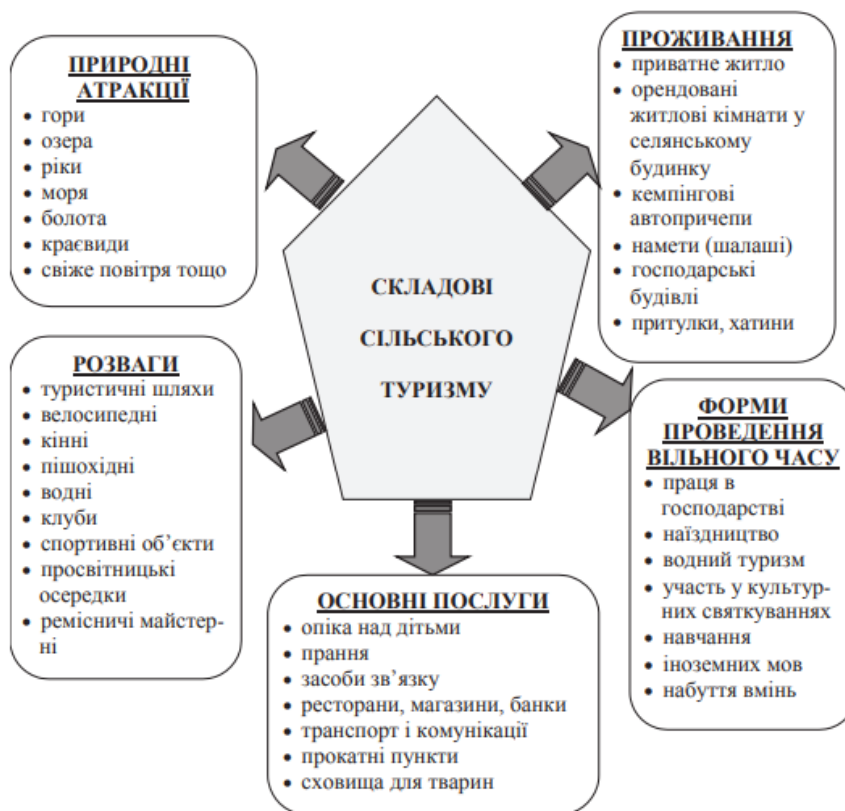
- надзвичайний динамізм міських жителів: велике скупчення людей, шум, інтенсивність праці, стреси, проживання у багатоквартирних будинках з мінімальними площами зелених зон;
- форма організації праці: переважає інтелектуальна праця, гіподинамія;
- чинники навколишнього середовища великих міст: загазоване повітря, порушення сну тощо [2].

Як альтернатива масовим видам туризму, із інтенсивним потоком туристів, їх скупченням у популярних регіонах, активно розвивається сільський туризм, відпочинок у сільській місцевості. Особливостями рекреаційної діяльності у сільській місцевості є свідомий вибір споживачів саме такого виду рекреації, а рівень туристичної інфраструктури буде відрізнятися від комфортабельних готелів, проте важливим є транспортна доступність, привабливі ландшафти, необхідний рівень та якість послуг з організації проживання, харчування та послуг з організації дозвілля [1].

Рекреаційна діяльність у межах сільських територій пов'язана з тими рекреаційно-туристичними ресурсами, які розміщені на території поблизу садиб або у районах з розвитком сільського туризму.

Так, використання природних умов – гірських масивів, лісів, річок, озер тощо, пов'язане з активними видами рекреації: плавання, рафтинг, лижні перегони, спортивне орієнтування, прогулянки, використання транспортних засобів для подорожі в межах сільських територій (наприклад, велосипедні прогулянки), а також риболовля, «тихе полювання» – збір грибів, ягід тощо.

Організація дозвілля пов'язана з проведенням майстер-класів у майстерні народних промислів та ремесел, проведення навчальних та розважальних заходів, а також приймання участі у народних гуляннях, фестивалях, традиційних святах тощо. Специфічність рекреаційних послуг, географічні характеристики її надання дають змогу виділити сільський туризм та пов'язані з ним агротуризм, зелений туризм. Складовими сільського туризму є організація розміщення, дозвілля, природні умови та культурна спадщина – матеріальна та нематеріальна.

Рис. 1. Компонентна структура сільського туризму [2]

Кудла Н. Є. вважає, що сільський туризм – це відпочинковий різновид тризму, що відбувається у сільських садибах, де власник господарства надає послуги з розміщення і харчування, а основна мета цього виду туризму – пасивний відпочинок та вивчення побуту селян [2].

До найважливіших чинників, що мотивують рекреантів до перебування у сільській місцевості, є:

- можливість відпочинку в середовищі, що відрізняється від міських умов життя і праці;
- тиша, спокій, сповільнений рух;
- можливість участі у житті селянської родини, господарських процесах, контактах з домашніми тваринами;
- пізнання культури, традицій, обрядів, мови;
- споживання регіональних страв домашнього приготування.

Згідно даних «Спілки сільського зеленого туризму» в Україні нараховується 95 садиб сільського туризму, що пройшли добровільну категоризацію, з них найбільш численною є база – 40 садиб [3].

Регіональний розпад показує, що найбільша кількість сади, що пройшла категоризацію, розміщена у Івано-Франківській (12 садиб), Закарпатській (18 садиб), Полтавській (12 садиб) областях. У південному макрорегіоні лідирує Одеська область, де розміщено 6 категоризованих садиб [3].

Джерела та література

1. Герасименко В. Г., Нездоймінов С. Г. Аграрний туризм як вид підприємництва: монографія. Одеса: Пальміра, 2011. 178 с.
2. Кудла Н. Є. Сільський туризм: основи підприємництва та гостинності: навч. посіб. Київ: Центр учб. л-ри, 2015. 152 с.
3. Спілка сільського зеленого туризму України. Офіційний сайт. URL: <https://www.greentour.com.ua/en/ukrainian>

Данилюк Т. – к. е. н., доц.
Волинський національний
університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

Стратегічне управління конфліктами на підприємстві

Зіткнення інтересів, позицій та думок постійно виникають у суспільстві. Неминучість виникнення таких суперечностей є проявом закону єдності та боротьби протилежностей, одного з класичних законів розвитку. Успішне функціонування підприємства неможливе без ефективного управління такими протилежностями. Складовою частиною такого управління є управління конфліктами, яке може сприяти досягненню цілей не тільки цього управління, але й цілей управління підприємством загалом.

Невміння розрядити конфліктну ситуацію, зрозуміти помилки і прорахунки може стати причиною постійної напруженості. Потрібно пам'ятати, що конфліктом слід уміло керувати до того, як він стане настільки сильним, що набуває деструктивних властивостей [2, 181].

Від ефективності управління конфліктом залежить стабільність у діяльності організації, на яку впливають: масштаб дисфункціональних наслідків, усунення причин суперечностей, вірогідність суперечливих зіткнень [5, 44].

Управління конфліктом – це цілеспрямований, зумовлений об'єктивними законами вплив на його динаміку в інтересах розвитку або руйнування тієї системи, до якої має стосунок конфлікт [1, 179].